Lietas arhīva Nr. C-0193-17/3
ECLI:LV:RPPT:2017:0907.C28385916.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2017.gada 7.septembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese I.Ramane
ar tiesas sēžu sekretāri I.Harkovu
piedaloties prasītājam /pers. C/
atbildētāja pārstāvim /pers. B/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /Pers. C./maza apmēra prasībā pret SIA /Nosaukums D/ par naudas piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2016.gada 23.decembrī /Pers.C/(turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 26.[1]panta devīto daļu, 28.panta pirmās daļas 4.punktu, 32.pantu un Civillikuma 1770., 1771., 1772., 1776., 1779. un 1786.pantu cēla tiesā maza apmēra prasību pret SIA /Nosaukums D/ (turpmāk – atbildētājs) par zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājs 2014.gada 25.novembrī atbildētāja interneta veikalā /Nosaukums E/ iegādājās mobilo telefonu LG D885 G3 32GB Titan.

Telefona iegādei 2014.gada 24.novembrī prasītājs noslēdzis aizdevuma līgumu ar SIA „InCREDIT GROUP".

Iegādājoties telefonu tika izdots servisa garantijas talons uz diviem gadiem.

2014.gada decembrī prasītājs konstatēja, ka telefons nedarbojas un 2014.gada 22.decembrī devās uz autorizēto servisa centru SIA „Trodekss", lai veiktu telefona remontu. Servisa darbinieks norādīja, ka viņu rīcībā nav vajadzīgās detaļas.

2015.gada janvārī prasītājs griezās pie atbildētāja birojā /adrese/. Tā kā birojā nebija vadošo darbinieku, kas varētu pieņemt iesniegumu, tad 2015.gada 15.janvārī prasītājs nosūtīja pa pastu ierakstītā vēstulē Prasījuma pieteikumu, kurā lūdza atgriezt samaksāto naudu un lauzt līgumu ar kredītiestādi.

2015.gada 30.janvārī atbildētājs rakstiski paziņoja, ka prasītājs atbildētājam nav nodevis telefonu.

2015.gada 12.februārī prasītājs nodeva telefonu atbildētājam, ko apliecina uzraksts uz pieteikuma. Telefons vēl šobrīd atrodas pie atbildētāja.

Ņemot vērā, ka līgums ar kredītiestādi SIA „InCREDIT GROUP" netika lauzts, tad 2015.gada 15.novembrī prasītājs samaksāja visu kredītmaksājumu 454,93 *euro* apmērā.

2015.gada 6.martā prasītājs iesniedza iesniegumu Patērētāju tiesību aizsardzības centrā (turpmāk – PTAC) un 2015.gada 20.maijā saņēma atbildi, kurā PTAC informēja, ka prasītājam ir tiesības griezties tiesā civiltiesiskā kārtībā, lai risinātu jautājumu ar atbildētāju.

2015.gada 16.jūnijā prasītājs iesniedza atbildētājam atkārtotu pretenziju, norādot, ka vēlas saņemt samaksāto naudu. Nekādu atbildi līdz šim nav saņēmis.

Ņemot vērā, ka atbildētājs nav sniedzis atbildi uz prasītāja iesniegumiem, ir pamats uzskatīt, ka atbildētājs atsakās izpildīt prasītāja prasījumu.

Ņemot vērā, ka atbildētājs līdz prasības pieteikuma iesniegšanas dienai nav atgriezis par telefonu samaksāto naudu, prasītājs uzskata, ka ir pamats prasīt piedzīt no viņa tiesas ceļā visu summu, ko samaksājis par telefonu, t.i. 454,93 *euro* un tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā.

2017.gada 1.februārī tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums par prasību, neatzīstot to pilnībā. Paskaidrojumā norādīts, ka 2014.gada 22.decembrī prasītājs patstāvīgi, bez atbildētāja informēšanas un piekrišanas nodeva preci servisa centrā, kur tika veikts remonts, mātes plates maiņa. Prasības pamatojumā prasītājs apgalvo, ka attiecīgās detaļas nebija un gala rezultātā telefons nedarbojās. Šis apgalvojums nav patiess, jo faktiski tika veikts preces remonts – mātes plates maiņa, ko pierāda kvīts Nr. R-22122014-14.

Ministru kabineta noteikumos Nr.631, kas bija spēkā līdz 2016.gada 1.janvārim ir aprakstīta kartība, kādā piesakāms un izskatāms patērētāja prasījums par līguma noteikumiem neatbilstošu preci vai pakalpojumu.

Saņemot preci 2015.gada 15.janvārī, pārdēvējam nebija iespējas pārliecināties, vai prece tiešām nav atbilstoša līguma noteikumiem, kā arī noteikt neatbilstības rašanās cēloni tāpēc, ka bija veikts nesaskaņots preces remonts.

Uzreiz bija mutiski paziņots, ka naudas atmaksa nav iespējama, jo nav izpildīta Ministru kabineta noteikumos Nr.631 aprakstītā kārtība un paziņots, ka pārdevējs par saviem līdzekļiem piekrīt salabot preci, lai prasītājs varētu to lietot. Tas apliecina, ka pārdevējs ievēro labas komercprakses principus, jo prasītājs, neievērojot Ministru kabineta noteikumus, faktiski nevarēja pieprasīt no pārdēvēja novērst preču neatbilstību.

Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamatiem. Papildus paskaidroja, ka telefons mēneša laikā pēc tā iegādes pārstāja darboties un prasītājs to nogādāja uz servisu SIA „Trodeks", kas bija norādīts garantijas talonā. Vienlaicīgi apliecināja, ka nevar iesniegt tiesā pierādījumus savam apgalvojumam, ka telefons tika salabots bez maksas, turklāt, remonts tika veikts servisa centrā, kas norādīts atbildētāja izsniegtajā garantijas talonā. Pēc 2-3 nedēļām prasītājs sapratis, ka nomainīta nepareizā detaļa un devās atpakaļ uz servisu, kur viņam paskaidroja, ka vajadzīgās detaļas viņiem neesot, tādēļ var ielikt telefonā atpakaļ veco mātes plati, lai prasītājs var nest telefonu pārdevējam un pieprasīt samaksāto naudu. Pēc mēneša prasītājs zvanījis uz atbildētāja servisu, kur viņam paziņoja, ka telefons atrodas Vācijā. Servisa darbinieks apgalvojis, ka prasītājs esot gribējis, lai telefons tiek salabots, nevis tiek atgriezta nauda. Nav piekritis telefona remontam. Vēlas saņemt naudu.

Atbildētāja pārstāvis prasību neatzina un papildus paskaidroja, ka SIA „Trodeks" ir autorizēts LMT servisa centrs, bet atbildētājam nav noslēgts līgums ar to. Ministru kabineta noteikumu Nr.631 nosaka kārtību, kā patērētājam bija jārīkojas, lai izskatītu pieteikumu par līgumam neatbilstošu preci. Prasītājs vēršoties servisa centrā „Trodeks" ar kuru atbildētājam nav noslēgts līgums, pārkāpa Ministru kabineta noteikumos Nr.631 noteikto kārtību, un atbildētājam, vairs nebija iespējas veikt ekspertīzi un konstatēt vai defekts radies prasītāja, rūpniecības defekta vai „Trodeks" servisa iejaukšanās dēļ. Tāpēc atbildētājam nebija pamata veikt par preci samaksātās summas atgriešanu pircējam. Lai apmierinātu klientu, piedāvāts noskaidrot, vai ir iespējams

telefona remonts pie ražotāja. Tāpēc telefons nosūtīts uz Vāciju, kur salabots. Pašlaik telefons atrodas pie atbildētāja un prasītājs to var jebkurā laikā saņemt. Prasītājs par to ir mutiski informēts.

M o t ī v u d a ļ a

Uzklausot prasītāja un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa uzskata, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Ievērojot norādīto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Atbilstoši Civillikuma 1402.panta noteikumiem, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietas materiāliem pievienots prasītāja un SIA „InCREDIT GROUP" 2014.gada 24.novembra Aizdevuma līgums preču iegādei Nr.241114BOX01 mobilā tālruņa LG D855 G3 NFC 32GB Titan iegādei. Minētais tālrunis iegādāts SIA /Nosaukums D/ (lietas 17.lapa). Telefona iegādes brīdī, prasītājam tika izsniegti Servisa apkalpošanas noteikumi (lietas 16.lapa).

Prasītājs prasības pieteikumā norādījis, ka telefonu iegādājies 2014.gada 25.novembrī, tā paša gada decembrī konstatējis, ka telefons nedarbojas, tādēļ prasītājs to 2014.gada 22.decembrī nogādājis autorizētā servisa centrā SIA „Trodeks". Servisā neesot bijis attiecīgās detaļas un gala rezultātā telefons nedarbojās, jo bija bojāta mātes plate. Vienlaicīgi prasītājs prasībā ir norādījis, ka telefons nedarbojās no 2014.gada 23.novembra.

Izvērtējot prasītāja norādītos apstākļus ar atbildētāja sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem un lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa konstatē, ka prasītājs tiesai ir sniedzis lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu informāciju.

Lietas materiāliem ir pievienota SIA „Trodeks" 2014.gada 23.decembrī izsniegtās kvīts nr.R-22122014-1 kopija, no kuras redzams, ka prasītāja iesniegtajam tālrunim LG D855 2014.gada 22.decembrī veikts ražotāja garantijas remonts – plates maiņa (lietas 31.lapa). Kā izriet no lietā esošās LMT 2017.gada 2.augusta atbildes Nr.3.1-076/2017, prasītāja telefonam LG D855 2014.gada 22.decembrī, veicot remontu, tika nomainīta mātes plate nevis ar 32GB atmiņu, kā bija pamatplatei, bet gan ar 16GB atmiņu. Pēc prasītāja atkārtotas vēršanās SIA „Trodeks" servisa centrā 2015.gada 12.februārī, prasītāja telefonā atlikta atpakaļ oriģinālā mātes plate, neveicot par to ierakstu servisa kvītī (lietas 36.lapa).

Kā izriet no lietas materiāliem pievienotā prasījuma pieteikuma, prasītājs ar pretenziju par preces neatbilstību līguma noteikumiem pie atbildētāja vērsās 2015.gada 15.janvārī, norādot, ka telefonam LG D855 nedarbojas mātes plate un lūdzot atpakaļ samaksāto naudu, izbeidzot līgumu ar kredītiestādi (lietas 21.lapa).

2015.gada 30.janvārī atbildētājs nosūtīja prasītājam atbildi, lūdzot prasītāju uzrādīt vai nodot telefonu, lai atbildētājs varētu sniegt atbildi uz prasījuma pieteikumu (lietas 20.lapa).

Telefons atbildētājam nodots tikai 2015.gada 12.februārī, ko apliecina atbildētāja pārstāvja pašrocīgi veiktā piezīme par telefona pieņemšanu uz prasījuma pieteikuma (lietas 21.lapa). Turklāt, telefona (preces) iesniegšanas laiku atbildētājs un prasītājs nav apstrīdējis.

No minētā secināms, ka prasītājs, konstatējot, ka telefons nedarbojas, 2014.gada 22.decembrī vērsās SIA „Trodeks" centrā, kur veikts remonts – mātes plates maiņa, oriģinālās 32Gb atmiņas plates vietā ieliekot 16Gb atmiņas plati. 2015.gada 15.janvārī prasītājs vērsās pie atbildētāja ar pretenziju par naudas atgriešanu, jo telefonam nedarbojās mātes plate. 2015.gada 12.februārī prasītājs atkārtoti griezās SIA „Trodeks" servisa centrā, kur telefonam tika izņemt nomainītā pamatplate un atlikta oriģinālā pamatplate, neveicot par to ierakstu servisa kvītī. Tanī pat dienā, pēc minēto darbību veikšanas, prasītājs telefonu LG D855 iesniedza atbildētājam kā neatbilstošu līguma nosacījumiem.

Šādos apstākļos prasītāja apgalvojums, ka viņš telefonu nogādājis servisa centrā SIA „Trodeks", bet servisā neesot bijis attiecīgās detaļas, tādēļ telefons atgriezts atbildētājam kā neatbilstošs līgumam, neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem.

Servisa apkalpošanas noteikumu 2.2.punktā norādīts, ka pārdevējs neuzņemas atbildību par tehnikas bojājumiem un prece tiek noņemta no servisa apkalpošanas gadījumā, ja konstatēts, ka pircējs pats ir veicis remontu, vai tā labota trešās personas darbnīcā.

Atbildētājs, neatzīstot prasību, norādījis, ka telefonam veikts nesaskaņots preces remonts, jo SIA „Trodeks" ir LMT autorizēts serviss, ar kuru atbildētājam līgums par preču servisa apkalpošanu nav noslēgts. Minētais serviss nav norādīts arī prasītājam izsniegtajos Servisa apkalpošanas noteikumos.

Tiesas sēdē atbildētāja pārstāvis norādīja, ka Servisa apkalpošanas noteikumi paredzēja, ka pircējam, konstatējot kādu telefona bojājumu, sākotnēji bija jāvēršas pie atbildētāja. Ja prasītājs sākotnēji vērstos pie atbildētāja, atbildētājs, konstatējot telefona defektu, būtu atgriezis pirkuma maksu pilnā apmērā vai veiktu telefona remontu.

Turpretim, prasītājs tiesas sēdē apgalvoja, ka SIA „Trodeks" bija norādīts Servisa apkalpošanas noteikumu otrajā lapā pie servisiem, uz kuriem prasītājs var doties sakarā ar ražotāja garantiju, taču minēto lapu ar servisa adresēm prasītājs tiesai neiesniedza, lai gan atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta ceturtajai daļai, tiesa norādīja uz attiecīgā pierādījuma neesamību.

Tādejādi tiesa konstatē, ka pierādījumi apgalvojumam, ka servisa apkalpošanas noteikumi paredzēja prasītāja tiesības, nesaskaņojot ar atbildētāju, telefonu nodot garantijas remontam SIA „Trodeks" servisā, lietā nav iesniegti.

Civilprocesa likuma principi (Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa) nosaka, ka katrai pusei ir jāpierāda pozitīvie fakti, ko tā apgalvo, un arī atbilstoši tiesību principam negativae non probantus (negatīvais nav jāpierāda) personai nevar prasīt pierādīt negatīvu faktu – t.i. kādas darbības neveikšanu vai notikuma neiestāšanos, un šāds secinājums ir ietverts arī vairākos Augstākās tiesas Senāta spriedumos (skat. 2012.gada 28.decembra spriedums lietā nr. SKC-1594/2012., 17.1.punkts).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Pierādīšana civilprocesā ir tiesas pārliecināšana par to faktu esamību vai neesamību, uz kuriem puses pamato savus prasījumus vai iebildumus.

Šādos apstākļos tiesa secina, ka prasītājs, konstatējot telefona darbības traucējumus, devies nevis pie pārdevēja, bet vērsās LMT autorizētajā servisā SIA „Trodeks", kurā viņam tika veikts neatbilstošs preces remonts.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja visu par telefonu samaksāto naudas summu, jo atbildētājs, pretēji Ministru kabineta noteikumu Nr.631 „Kārtībā, kādā piesakāms un izskatāms patērētāja prasījums par līguma noteikumiem neatbilstošu preci vai pakalpojumu" 15., 16. un 17.punktam, nevis atgrieza prasītājam naudu par preci, bet gan nosūtīja tālruni ražotājam remontam, par ko puses rakstiski nebija vienojušies.

Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Ministru kabineta noteikumos Nr.631 "Kārtībā, kādā piesakāms un izskatāms patērētāja prasījums par līguma noteikumiem neatbilstošu preci vai pakalpojumu" (spēkā līdz 2016.gada 1.janvārim) (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr.631) patērētājam paredzēta iespēja vērsties pie pārdevēja ar prasījuma pieteikumu. Minēto noteikumu 15.punktā noteikts, ka ražotājs, pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs desmit dienu laikā pēc prasījuma pieteikuma saņemšanas sniedz patērētājam rakstisku atbildi par pieņemto lēmumu attiecībā uz prasījuma pieteikumā izvirzīto prasību, ja minētajā laikposmā nav panākta abpusēja rakstiska vienošanās par prasības izpildi vai alternatīvu prasības izpildes veidu. Noteikumu 16.punkts nosaka, ka rakstiski vienojoties ar patērētāju, var noteikt arī garāku termiņu atbildes sniegšanai uz prasījuma pieteikumu. 17.punktā norādīts, ja ražotājs, pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs piekrīt izpildīt patērētāja prasību vai rakstiski vienojas par alternatīvu prasības izpildes veidu, tad ražotājs, pārdevējs vai pakalpojumu sniedzējs rakstiski informē patērētāju par attiecīgās prasības izpildes datumu. Prasība izpildāma septiņu dienu laikā pēc atbildes uz prasījuma pieteikumu sniegšanas termiņa beigām, ja puses nav rakstiski vienojušās par citu termiņu.

Lietā noskaidrots, ka prasītājs pie atbildētāja ar rakstisku prasījuma pieteikumu vērsās 2015.gada 15.janvārī. Saskaņā ar Ministru kabineta noteikumu Nr.631 9.1.punktu, iesniedzot prasījuma pieteikumu ražotājam, pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam, patērētājs uzrāda vai nodot preci vai lietu. Prasītājs telefonu atbildētājam nodevis 2015.gada 12.februārī.

Atbildētājs norādījis, ka naudas atgriešana par telefonu (preci) nebūtu iespējama, jo prasītājs veica telefona nesankcionētu remontu. Atbildētājs telefonu nosūtījis ražotājam, kur telefons ticis salabots un atgriezts 2015.gada 10.martā. Visas vienošanās ar prasītāju no prasījuma pieteikuma iesniegšanas dienas notikušas mutiski.

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē un izvērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesai nav šaubu, ka atbildētājs, saņemot prasītāja prasījuma pieteikumu par naudas atgriešanu, nav rīkojies atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.631 noteiktajai kārtībai, proti, nav sniedzis prasītājam rakstveida atbildi uz iesniegto prasījuma pieteikumu un nav rakstveidā vienojies par telefona nodošanu remontam ražotājam Vācijā. Tiesai nav pamata apšaubīt atbildētāja apgalvojumu, ka telefons ir salabots un prasītājs to var saņemt no atbildētāja. Tomēr ar lietā iesniegtajiem rakstveida pierādījumiem apstiprinās, ka prasītājs, konstatējot telefona (preces) bojājumu, nav rīkojies atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.631 noteiktajai preču atgriešanas kārtībai, veicis nesankcionētu preces remontu servisā, kas nebija norādīts Servisa apkalpošanas noteikumos, līdz ar to ir zaudējis tiesības prasīt no atbildētāja naudas atgriešanu par līguma noteikumiem neatbilstošu preci.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītāja prasība par naudas piedziņu ir nepamatota un noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 97., 190.panta, tiesa

n o s p r i e d a:

/pers. C/ maza apmēra prasību pret SIA /Nosaukums D/ par naudas piedziņu noraidīt pilnīgi.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.^{2} pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilns spriedums sastādīts 2017.gada 21.septembrī.

Tiesnese /pers. E/